

VERWIJZING naar POLITIEKE MOED !

Als er geen regels zijn, dan is de politiek aan zet !

Bijgaand kunt u vinden, en verwijzing naar site's

- 1. Instrumenten voor gemeente Bronckhorst i.v.m. geitenhouderijen. (1-1 t/m 1-4) (SLBG)**
- 2. Tweede Kamer de Staten-Generaal stuk 2576
(2-1/ 2-2)**
- 3. Brief Staatssecretarissen stuk 28 973
(eerste pagina)**
- 4. Beleidsreactie evaluatie geur Ministerie I&M
(4-1 / 4-2)**

Hieronder een aantal informatie site's

- RIVM.nl**
- GGDGHOR.nl**
- Max5odeur.nl**
- Gelderland.nl**
- Infomil.nl**
- Omgevingsweb.nl**
- Kennisplatformveehouderij.nl**

De zorg voor morgen, begint vandaag !

(een terechte spreuk van het RIVM)

Instrumenten voor gemeente Bronckhorst en geitenhouderijen

Vorbereidingsbesluit

Provincies en gemeenten kunnen met een vorbereidingsbesluit ongewenste ontwikkelingen voorkomen. Bijvoorbeeld de nieuwbouw van een veehouderij of uitbreiding van een veehouderij met nadelige gevolgen voor de gezondheid van omwonenden of de bouw van woningen in de nabijheid van veehouderijen te voorkomen. Ook is het mogelijk een vorbereidingsbesluit te nemen waarmee, in afwachting van de uitkomst van een onderzoek naar de gezondheidsrisico's, een bouwstop van veehouderijen wordt afgekondigd.

In een vorbereidingsbesluit moet een goede motivering van gezondheidsrisico's worden opgenomen.

Provinciaal vorbereidingsbesluit

De provincie kan ter voorbereiding van een wijziging van de verordening ruimte een vorbereidingsbesluit nemen (art. 4.1, vijfde lid Wro). Hiermee kunnen voor een periode van maximaal twee jaar bepaalde ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen in (een deel van) de provincie, bijvoorbeeld voor bepaalde sectoren van veehouderijen, worden aangehouden.

Vanwege de Q-koorts-epidemie in 2009 namen meerdere provincies een vorbereidingsbesluit, vooruitlopend op een aanpassing van hun verordeningen ruimte, met als doel een bouwstop voor nieuwe geitenhouderijen. Zie voor meer voorbeelden hoofdstuk 4.

Gemeentelijk vorbereidingsbesluit

De gemeente kan verklaren dat voor een bepaald gebied een bestemmingsplan wordt voorbereid. Dit is een vorbereidingsbesluit (art. 3.7 Wro). Hiermee kunnen voor een periode van maximaal twee jaar bepaalde ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen in (een deel van) de gemeente, bijvoorbeeld voor bepaalde sectoren van veehouderijen, worden aangehouden.

Dit betekent dat geen uitbreidingshandelingen meer mogen worden verricht of werken mogen worden uitgevoerd die wel in overeenstemming zijn met het (nog geldende) bestemmingsplan, maar mogelijk in strijd komen met het nieuwe bestemmingsplan
(<http://www.infomil.nl/onderwerpen/ruimte/ruimtelijke/wet-ruimtelijke/bestemmingsplan/artikel/>)

Een voorbeeld van een vorbereidingsbesluit is dat van de gemeente Reusel-De Mierden van 10 november 2015. Met een vorbereidingsbesluit voor het buitengebied wil de gemeente voorkomen dat er uitbreidingen van veehouderijen plaatsvinden. Deze uitbreidingen zijn naar het oordeel van de gemeente ongewenst in het kader van het proces om te komen tot een zorgvuldige veehouderij mede in relatie tot het opstellen van de gemeentelijke structuurvisie en uitwerking in een bestemmingsplan. Dit vorbereidingsbesluit heeft een looptijd van een jaar.
(<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2015-40563.html>)

Wet publieke gezondheid

Op basis van de Wet publieke gezondheid (Wpg) moeten burgemeester en wethouders de publieke gezondheidszorg bevorderen, onder meer door in bestuurlijke beslissingen rekening te houden met

gezondheidsaspecten. Op grond van die wet kan worden opgetreden bij de bestrijding van dierziekten die een gevaar voor de gezondheid van mensen opleveren. Als er onvoldoende aanleiding is om in het kader van de bestrijding van een zoönosen ten aanzien van gebouwen en vervoermiddelen op te treden op grond van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren of vanuit volksgezondheidsbelang aanvullende maatregelen nodig zijn die niet op grond van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren kunnen worden getroffen, kan op grond van de Wpg worden opgetreden.

Voor besluiten in het kader van ruimtelijke ordening lijkt de Wpg niet van groot belang. Uit jurisprudentie blijkt dat uit deze wet in het kader van de bestemmingsplanprocedure geen aanvullende onderzoeksverplichting volgt. Zie uitspraak nr. 20100964/1/R3, r.o. 2.1.5., 19 oktober 2011 en uitspraak nr. 201207856/1/R1, r.o. 15.8.

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RVS:2011:BT8561>.

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RVS:2014:1039>

MER

Voor de oprichting en uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren, kan – afhankelijk van het soort en aantal dieren- een m.e.r.-plicht of een m.e.r.-beoordelingsplicht gelden (<http://www.infomil.nl/vaste-onderdelen/onderwerpen/integrale-regels/mer/procedurehandleiding/>) of kan een OBM m.e.r. nodig zijn (<http://www.infomil.nl/vaste-onderdelen/onderwerpen/landbouw-tuinbouw/systematiek/omgevingsvergunning-0/obm-veehouderijen/>).

Risico's voor de gezondheid voor omwonenden van de veehouderij horen hier uitdrukkelijk bij. Het bevoegd gezag moet dus de mogelijke effecten van het plan of het besluit op de gezondheid van omwonenden meenemen bij de m.e.r.- beoordelingsplicht.

Ook bij de beoordeling van een aanvraag voor een OBM m.e.r. moet het bevoegd gezag met deze criteria rekening houden. Dit volgt uit artikel 5.13b, eerste lid Besluit omgevingsrecht. De OBM beoordeelt bij de OBM m.e.r. of belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten.

Bij het doorlopen van de m.e.r., bijvoorbeeld in het kader van de m.e.r.-plicht, moeten risico's voor de gezondheid voor omwonenden van de veehouderij worden meegenomen. Dit volgt uit artikel 3, eerste lid onder a en Bijlage IV van de Europese richtlijn m.e.r.

Maatwerkvoorschriften opleggen

Het Activiteitenbesluit geeft aan het bevoegd gezag de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften te stellen (<http://www.infomil.nl/onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/activiteitenbesluit/index/>).

Er zijn twee soorten maatwerkvoorschriften

(<http://www.infomil.nl/onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/activiteitenbesluit/index/artikel/>):

- A. **maatwerkvoorschriften op grond van de zorgplicht;**
- B. **maatwerkvoorschriften in de bepaling van de activiteit.**
- A. **Maatwerkvoorschriften op grond van de zorgplicht**

De zorgplicht staat in artikel 2.1 van het Activiteitenbesluit. De zorgplicht houdt - vrij vertaald - in dat een bedrijf alle negatieve gevolgen voor het milieu moet voorkomen of anders zoveel mogelijk moet

beperken. De zorgplicht komt aan de orde als in een bepaalde paragraaf in het Activiteitenbesluit een bepaald milieuaspect niet uitputtend is geregeld
(<http://www.infomil.nl/onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/activiteitenbesluit/zorgplicht/>)

Risico's voor de gezondheid voor omwonenden van de veehouderij vallen onder de reikwijdte van de zorgplicht. Deze risico's vallen onder het begrip risico's voor de omgeving van artikel 2.1, tweede lid Activiteitenbesluit (<http://www.infomil.nl/vaste-onderdelen/onderwerpen/integrale-regels/activiteitenbesluit/activiteitenbesluit/zorgplicht/>). Dit is aan de orde gekomen in uitspraak nr. SHE 12/1934, 26 juni 2013, Noord-Brabant
<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBOBR:2013:2700>.

Denkbaar is dat het bevoegd gezag op grond van de zorgplicht bijvoorbeeld een maatwerkvoorschrift kan opleggen om de emissie van endotoxinen te beperken.

Voor fijnstof is geen sprake van een uitputtende regeling in het Activiteitenbesluit (<http://www.infomil.nl/onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/activiteitenbesluit/index/artikel/#tenminstevoldaan>). Het is mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen voor fijnstof. Bij het stellen van het maatwerkvoorschrift moet rekening worden gehouden met afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit (linken naar <http://www.infomil.nl/onderwerpen/klimaat-lucht/ner/digitale-ner/afdeling-2-3-lucht/>). Overigens is voor het houden van landbouwhuisdieren in dierenverblijven (paragraaf 3.5.8 van het Activiteitenbesluit) wat betreft ammoniak en geur sprake van een uitputtende regeling. Dat komt door het ontbreken de formulering "ten minste voldaan aan" of "voldoet ten minste aan" in artikel 3.113 tot en met 3.121 Activiteitenbesluit.

Tot slot zijn maatwerkvoorschriften op grond van de zorgplicht mogelijk voor het aspect luchtverontreiniging voor huisvestingssystemen voor

- de goede werking van een huisvestingssysteem en het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van emissies naar de lucht
- de goede werking van het luchtwassysteem en van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van emissies naar de lucht

Dit volgt uit de formuleringen "wordt ten minste voldaan" en "voldoet ten minste aan" van artikel 3.123 en 3.124 (

<http://www.infomil.nl/onderwerpen/integrale/activiteitenbesluit/activiteitenbesluit/index/artikel/#Maatwerkmogelijkheidopgrondvanzorgplicht>). Bij het stellen van het maatwerkvoorschrift moet rekening worden gehouden met afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit (linken naar <http://www.infomil.nl/onderwerpen/klimaat-lucht/ner/digitale-ner/afdeling-2-3-lucht/>).

Het stellen van zo'n maatwerkvoorschrift zal alleen bij uitzondering nodig zijn (<http://www.infomil.nl/onderwerpen/landbouw-tuinbouw/activiteitenbesluit/maatwerk/vragen-en-antwoorden/@134144/3-5-8-houden-dieren/>).

B. Maatwerkvoorschriften in de bepaling van de activiteit

In een aantal artikelen van het Activiteitenbesluit staat uitdrukkelijk dat het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften kan stellen. Dit is bijvoorbeeld geregeld in artikel 3.126, derde lid

(maatwerkmogelijkheid voor het toestaan van lozen in het vuilwaterriool) en artikel 3.46 (maatwerkmogelijkheid voor kortere afstand van bestaande opslag van vaste mest). Er staan geen bepalingen in het Activiteitenbesluit die specifiek gericht zijn op beperken van risico's voor de gezondheid voor omwonenden van een veehouderij.

Bovenstaande is ontleend aan het concept Handreiking Veehouderij en Gezondheid. Stichting Leefbaar Buitengebied Gelderland, Jinke Hesterman, 28 september 2017

Het bedrijf aan de Schooltinkweg vormt door de aanwezigheid van diverse burgerwoningen op korte afstand een gezondheidsrisico voor omwonenden. Het hele dorp Kijenburg valt binnen de risico-zone van 2 kilometer. Met de kennis van nu was het beter geweest deze geitenhouderij niet op deze plek te realiseren.

Aanpassen huidige situatie is mogelijk om gezondheidsrisico's te verminderen.

Niet om uitbreiding mogelijk te maken maar om bestaande situatie te verbeteren, als alternatief voor sluiting.

In de huidige situatie zijn maatwerkvoorschriften mogelijk voor:

a. composteren van mest is hoogstwaarschijnlijk de booddoener (Heederik tijdens briefing Tweede Kamer). Mest direct afvoeren is een optie. Andere optie is opslaan in afgedekte containers, zoals bij pluimvee, en mest eens in de week/14 dagen afvoeren. Mest niet uitrijden.

b. plaatsen van luchtwasser, zie

<https://www.voergroepzuid.nl/nieuws/geitenstat-met-veel-noviteiten/54>

<http://edepot.wur.nl/366055>

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2576

Vragen van het lid **Futselaar** (SP) aan de Staatssecretaris van Economische Zaken over *het bericht dat gemeenten worstelen met de groei van het aantal geitenstallen* (ingezonden 4 juli 2017).

Antwoord van Staatssecretaris **Van Dam** (Economische Zaken) (ontvangen 31 augustus 2017).

Vraag 1, 2, 3

Wat is uw reactie op de uitzending van Nieuwsuur over gemeenten die worstelen met de groei en de komst van lucratieve en schadelijke geitenstallen?¹

Wat is uw reactie op de komst van een stal voor 2700 geiten op nog geen twee kilometer van het centrum van het Noord-Brabantse dorp Bavel in de gemeente Breda?

Wat is uw reactie op de oproep van de voorzitter van de Geitenhoudersvakbond om op zoek te gaan naar de bron van Q-koorts of mogelijke andere schadelijke bacteriën en schimmels?

Antwoord 1, 2, 3

In mijn brief aan uw Kamer van 16 juni 2017 (Kamerstuk 28 973, nr. 192) staat dat de aanvullende studies van het Veehouderij en Gezondheid Omwonenden onderzoek (VGO) onder meer laten zien dat rondom geitenhouderijen mensen een grotere kans hebben om een longontsteking op te lopen. De onderzoekers geven hierbij aan dat de Q-koortsepidemie waarschijnlijk tijdens de vroege jaren heeft bijgedragen aan het verhoogde aantal longontstekingen. Het is echter geen verklaring van het verhoogde risico vanaf 2011. Wat deze toename wel veroorzaakt, is nog onduidelijk.

Ik vind de verhoogde ziektedruk een zorgelijk signaal. Omdat de oorzaak van de ziektedruk rond geitenhouderijen onduidelijk is, zullen wij op dit punt vervolgonderzoek uit laten voeren. Dit is precies waar mevrouw van de Ven op doelt in de uitzending.

¹ «Gemeenten worstelen met groei lucratieve én schadelijke geitenstallen», Nieuwsuur, 29 juni 2017 (<http://nos.nl/nieuwsuur/artikel/2180572-gemeenten-worstelen-met-groei-lucratieve-en-schadelijke-geitenstallen.html>).

Vraag 4, 5, 6

Wat kunnen lokale bestuurders in de praktijk met uw advies om bij het verlenen van vergunningen rekening te houden met de conclusies van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)?

Wat is uw reactie op de uitspraak van de verantwoordelijk wethouder van de gemeente Breda dat uw brief hem «geen juridische haak geeft om «nee» te kunnen zeggen»?

Bent u bereid een helder advies te geven aan lokale bestuurders op basis waarvan zij een mogelijke vergunningaanvraag kunnen weigeren? Kunt u uw antwoord toelichten?

Antwoord 4, 5, 6

In mijn brief aan uw Kamer van 16 juni 2017 (Kamerstuk 28 973, nr. 192) staat dat het van belang is dat het bevoegde gezag, bij het nemen van besluiten op het gebied van ruimtelijke ordening en, voor zover mogelijk, bij het nemen van besluiten over het verlenen van vergunningen, rekening houdt met de verhoogde ziektedruk rond geitenhouderijen. Zoals in mijn brief aan uw Kamer van 1 juni 2017 (Kamerstuk 28 973, nr. 191) staat, laat de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu een handreiking veehouderij en gezondheid opstellen om provincies, gemeenten en omgevingsdiensten te ondersteunen bij het ruimtelijk beleid en beslissingen over vergunningaanvragen van veehouderijen die effect hebben op de gezondheid van omwonenden. De inhoudelijke afweging over het verlenen van een omgevingsvergunning is een verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag. Provincies en gemeenten kunnen op grond van het instrumentarium van de Wet ruimtelijke ordening, indien zij dat wensen, de ontwikkeling van bepaalde bouw- of aanlegactiviteiten bevrozen of, al dan niet onder voorwaarden, beperken. De wijziging van het gebruik van gronden of bouwwerken kan ook worden beperkt. Zij kunnen dat doen door een voorbereidingsbesluit te nemen waarmee de bouw en uitbreiding van geitenstallen of wijziging van het gebruik naar geitenstallen wordt verboden of beperkt, vooruitlopend op een wijziging van het gemeentelijke bestemmingsplan of provinciale verordening met dat doel. Of de wijziging van het gebruik van stallen voor het houden van geiten in deze situatie tegen kan worden gehouden door het nemen van een voorbereidingsbesluit hangt primair af van de vraag of de activiteit al is aangevangen. In onderhavige situatie was geen sprake van een geldend voorbereidingsbesluit, blijkt uit navraag. Daarom was er geen juridisch aanknopingspunt om de Brabantse Zorgvuldigheidsscore toe te passen. Inmiddels heeft de provincie Noord-Brabant voor uitbreiding en nieuwbouw van geitenstallen een moratorium ingevoerd. In geval van plannen of besluiten die nadelige milieugevolgen voor de omgeving kunnen hebben wordt een Milieu Effect Rapportage (MER) bij de afweging betrokken, voor zover het gaat om activiteiten die MER-plichtig zijn. Als er een MER wordt gemaakt, worden hierin ook gezondheidsaspecten meegenomen. De gemeente is op basis van de wet Publieke Gezondheid gehouden om gezondheidsaspecten in bestuurlijke beslissingen te bewaken, bijvoorbeeld door de GGD om advies te vragen bij zaken die de gezondheid van inwoners kunnen raken. In het onderhavige geval heeft een MER-beoordeling plaatsgevonden en heeft de GGD een positief advies uitgebracht aan de gemeente.

De wegwijzer naar informatie en diensten van alle overheden

Tekstgrootte

— +

Hoog contrast

Kamerstuk

Tweede Kamer der Staten-Generaal

Vergaderjaar 2016-2017

Kamerstuk 28973 nr. 191

Gepubliceerd op 6 juni 2017 14:49

28 973

Toekomst veehouderij

Nr. 191

**BRIEF VAN DE STAATSSECRETARISSEN VAN
ECONOMISCHE ZAKEN EN VAN INFRASTRUCTUUR EN
MILIEU**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-
Generaal

Den Haag, 1 juni 2017

Op 7 juli 2016 stuurden wij u, mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS), de resultaten van de onderzoeken naar de relatie tussen veehouderij en gezondheid voor omwonenden (Kamerstuk 28 973, nr. 181).

Zowel het rapport «Veehouderij en Gezondheid

Omwonenden» (VGO-onderzoek) (bijlage bij Kamerstuk 28 973, nr. 181) als het rapport «Emissies van endotoxinen uit de veehouderij» (bijlage bij Kamerstuk 28 973, nr. 183)

laten zien dat er aanwijzingen zijn dat het wonen in de omgeving van veehouderijen effecten heeft op de gezondheid. Deze onderzoeken waren voor ons aanleiding om passende maatregelen te onderzoeken. In deze brief informeren we u, mede namens de Staatssecretaris van

SnelzoekenInfo

Snelzoeken

U kunt dit veld gebruiken om te zoeken op

—een vrije zoekterm voor het zoeken op tekst (bijvoorbeeld "milieu")

—een betekenisvolle zoekterm voor het zoeken naar specifieke publicaties (bijvoorbeeld dossiernummer '32123' of 'trb 2009 16').

U kunt termen combineren door EN te zetten tussen de termen (blg 32123 EN milieu).

U kunt zoeken op letterlijke tekst door " om de term te zetten. ('appellabele toezeggingen').

Voor meer mogelijkheden en uitleg verwijzen wij u naar de help-pagina's van Officiële bekendmakingen op overheid.nl

i² pagina.

3

test via de site!

Ministerie van Infrastructuur en Milieu

> Retouradres Postbus 20901 2500 EX Den Haag

De voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

**Ministerie van
Infrastructuur en Milieu**

Plesmanweg 1-6
2597 JG Den Haag
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

T 070-456 0000
F 070-456 1111

Ons kenmerk
IENM/BSK-2017/26509

Bijlage(n)
2

Datum 1 juni 2017
Betreft Beleidsreactie op eindadvies bestuurlijke werkgroep
evaluatie geurregelgeving veehouderij

Geachte voorzitter,

In september 2015 heeft u het tussenadvies van de bestuurlijke werkgroep evaluatie geurregelgeving veehouderij ontvangen¹. Hierbij stuur ik u het eindadvies van deze werkgroep (bijlage I). In deze brief geef ik u mijn reactie op dit eindadvies.

Aanleiding

De Wet geurhinder en veehouderij (hierna: Wgv) is in 2007 in werking getreden. De Wgv beoogde ten opzichte van de toen bestaande regelgevings situatie beter te voldoen aan de uitgangspunten van robuustheid, rechtszekerheid, beperking van cumulatieve effecten, transparantie en eenduidigheid door een helder normenkader te schetsen voor feitelijk verschillende situaties². Belangrijke randvoorwaarde was dat ontwikkelruimte voor bestaande bedrijven met de nieuwe regelgeving niet zou worden ingeperkt³.

In de loop van de jaren is kritiek ontstaan op dit stelsel van geurnormering. In reactie hierop heeft mijn ambtsvoorganger een bestuurlijke werkgroep ingesteld. Deze had tot doel om de Wgv te evalueren⁴. De werkgroep bestond uit vertegenwoordigers van VNG, IPO, LTO, GGD, milieufederaties en burgergroeperingen. Voorzitters waren achtereenvolgens de heer L.H.J. Verheijen (tot medio 2015) en de heer J.C. Verdaas.

Beleidsreactie

Allereerst ben ik de werkgroep erkentelijk voor zijn gedegen werk. Naar aanleiding van het advies wil ik ingaan op de volgende twee onderwerpen: de beperkte handelingsruimte van gemeenten en aanpassing van de geurnorm en de onderbouwing hiervan.

¹ Kamerstuk 29 383, nr. 244

² Kamerstuk 27 835, nr. 26

³ Kamerstuk 27 835, nr. 25

⁴ Zie Kamerstuk 29 383, nr. 240

Handelingsruimte van gemeenten

Omdat geur een lokaal probleem is, is er een passende norm nodig op lokaal niveau. De Omgevingswet zal met het Besluit kwaliteit leefomgeving de gemeenten de ruimte bieden binnen een bepaalde bandbreedte de eigen norm te kiezen. Daarmee biedt de Omgevingswet de gemeenten handelingsruimte om het gewenste lokale maatwerk te bieden. Dit geeft tegelijkertijd ruimte voor een integrale aanpak en afweging voor de verduurzaming van de veehouderij. Daar kom ik hieronder op terug.

Ministerie van
Infrastructuur en Milieu

Ons kenmerk
IENM/BSK-2017/26509

Hoogte en onderbouwing van de norm

Er zijn verschillende hinderbelevingsonderzoeken uitgevoerd over de jaren heen (zie bijlage II). Ik maak hieruit op dat de onderzoeken geen eenduidig landelijk verband opleveren tussen geurbelasting en hinderervaring (ten opzichte van de landelijke norm).

Mede ook gelet op de ruimte die de Omgevingswet aan gemeenten biedt, geven de hinderbelevingsonderzoeken mij vooralsnog geen aanleiding om nieuw onderzoek uit te voeren en op basis daarvan de geurnormen aan te passen.

Omdat geur vooral een lokaal vraagstuk is, zou lokaal onderzoek wél nut kunnen hebben ter onderbouwing van lokaal beleid en het vaststellen van de lokale norm.

Integrale aanpak verduurzaming veehouderij

Het is goed om het vraagstuk van geur niet geïsoleerd te bekijken. Het is immers één van de elementen die spelen bij veehouderij. De Staatssecretaris van Economische Zaken en ik bevorderen dan ook een integrale aanpak van de verduurzaming van de veehouderij.

Onlangs heeft de commissie Nijpels adviezen over een integrale aanpak gegeven. Als onderdeel van zo'n integrale benadering zal ook de geurproblematiek binnen de diverse sectoren aan de orde kunnen komen. Als in dat kader blijkt dat aanpassing van geurregels toch nodig is, zal ik in nauw overleg met alle betrokken partijen voorstellen hiervoor ontwikkelen.

Hoogachtend,

DE STAATSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,

Sharon A.M. Dijkema